

நீங்கள் அவருடைய சிந்தனைகளைச் சிந்திக்கத் தொடங்கும்போது

தன் இருதயத்தில் என்ன நினைக்கிறானோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான்."

இப்போது, என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம். ஒருவன் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கும் போது, அவன் பகுத்தறிவை நாடுவான். அவன் இறையியல் பள்ளிகளுக்குச் செல்வான். மேலும், அவன் திருச்சபை திருச்சபையாகச் சென்று, இந்தத் திருச்சபையில் சத்தியம் இருக்கிறதா, அல்லது அந்தத் திருச்சபையில் சத்தியம் இருக்கிறதா என்று சிந்திப்பான். அல்லது, அவன் தனது அங்கத்துவத்தை ஒரு திருச்சபையிலிருந்து மற்றொரு திருச்சபைக்கு மாற்றிக்கொள்வான். நீங்கள் ஒருபோதும் அப்படிச் செய்யக்கூடாது. பரலோகத்தில் உங்கள் அங்கத்துவத்தை ஜீவபுஸ்தகத்தின் மீது வைக்க வேண்டும் . (லூக்கா 10:17-20). அது என்றென்றைக்கும் அங்கேயே இருக்கும்.

இப்போது, எல்லாத் திருச்சபைகளும், குறிப்பாக கிறிஸ்தவத் திருச்சபைகளும், ஒவ்வொன்றும் நல்ல நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன ; மேலும் அவை ஒவ்வொன்றிலும் சத்தியம் இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். இப்போது, அவர்களிடம் முழு சத்தியமும் இல்லை என்று நான் கூற முயற்சிக்கவில்லை. நிச்சயமாக, இயேசு கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன் என்று அவர்கள் நம்பினால், அதுவே சத்தியம். ஆமென்.

ஆனால், ஒருவன் என்ன செய்வான் என்றால், அவன் எதையாவது கொஞ்சம் கேட்டுவிட்டு, தன் காகிதங்களை நகர்த்திக்கொண்டே இருப்பான். ஆனால், கிறிஸ்து உங்கள் காகிதங்களை நகர்த்துவதை நீங்கள் ஒருபோதும் காணமாட்டீர்கள். உங்கள் எண்ணங்களை நீங்கள்தான் நகர்த்த வேண்டும் (ஏசாயா 55:8-9). உங்கள் சிந்தனையை நீங்கள் நகர்த்த வேண்டும்; பகுத்தறிவிலிருந்து விலகி , உங்கள் சொந்த சிந்தனை முறையிலிருந்து தேவனுடைய சிந்தனைக்கு உங்கள் எண்ணங்களை மாற்ற வேண்டும் . "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருந்த சிந்தனை உங்களிடமும் இருக்கட்டும்" (பிலிப்பியர் 2:5). பிறகு, நீங்கள் அவருடைய எண்ணங்களைச் சிந்திக்கத் தொடங்கும் போது, அவருடைய வாழ்க்கையை வாழவும், அவர் செய்த காரியங்களைச் செய்யவும் தொடங்குவீர்கள் . நான் சொல்வது புரிகிறதா? ஏனென்றால், இது உங்களால் அல்ல; இது கிறிஸ்துவால் உண்டானது. (கொலோ. 1:26-28). [1]

ஆயினும், ஆண்களும் பெண்களும் மனதின் கருத்தின்படி ஒரு நல்ல வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, தேவனை நேசிக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையான மறைவிடம் இருதயத்தில்தான் இருக்கிறது: கிறிஸ்துவடனே மறைந்திருக்கிறார்கள் (கொலோ. 3:1-4). மேலும், பரிசுத்த ஆவியானவராகிய கிறிஸ்து உங்கள் இருதயத்திற்குள் வரும்போது, அவர் உங்கள் சுபாவத்தோடு உங்களுக்குள்ளே இருக்கிறார்; மேலும், அவர் தம்முடைய சித்தத்தின் மூலமாகத் தம்முடைய ஜீவனை உங்கள் வழியாக வாழ்கிறார். அல்லேலூயா.

இது கேட்பதற்கு மோசமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் அதுதான் உண்மை. நீங்கள் உங்களை முழுமையாக அர்ப்பணித்திருப்பதால், கிறிஸ்து தாம் பேச விரும்பும் வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார். தாம் சிந்திக்க விரும்பும் எண்ணங்களை உங்கள் மூலமாகச் சிந்திக்கிறார். தாம் செய்ய விரும்பும் செயல்களை உங்கள் மூலமாகச் செய்கிறார். நீங்கள் உங்களை முழுமையாக அர்ப்பணித்து இளைப்பாறுகிறீர்கள். (எபி. 4:1-11).

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு கிறிஸ்தவரின் என்னவொரு அழகான படம்: தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தவர். கிறிஸ்து உங்கள் மூலம் செயல்படுகிறார். [2]

இதில் ஏதோவொன்றைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று உணர்கிறோம் . நீங்கள் இதில் ஏதோவொன்றைச் சேர்க்கிறீர்கள், அது உங்கள் சொந்த விருப்பத்தையும், உங்கள் சொந்த எண்ணங்களையும் சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தரின் விருப்பத்திற்கும் எண்ணத்திற்கும் ஒப்படைப்பதாகும், அதோடு அது முடிந்துவிடுகிறது. அவ்வளவுதான். அவருடைய வாக்குறுதியை மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், வேறு எதையும் நினைக்காதீர்கள். அதன்படி நடங்கள் , மீதியை கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்வார். [3]

நீங்கள் முழுமையாக உங்களை அர்ப்பணிக்கும்போது, அவர் முழுமையாக வருவார். ஆனால் நீங்கள் உங்களை அர்ப்பணிக்கும் வரை, அவரால் முழுமையாக வர முடியாது. அர்ப்பணியுங்கள்! உங்கள் எண்ணங்களை அர்ப்பணியுங்கள்; உங்கள் சிந்தனையை அர்ப்பணியுங்கள்; உங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணியுங்கள்; உங்கள் அனைத்தையும் அர்ப்பணியுங்கள்; உங்கள் கௌரவத்தை அர்ப்பணியுங்கள். இப்பொழுதே எல்லாவற்றையும் அவரிடம் அர்ப்பணியுங்கள், அவர் உள்ளே வந்து உங்களைப் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்புவார். அதைச் செய்வதற்காகத்தான் அவர் இங்கே இருக்கிறார். இந்தக் கட்டிடத்தில் அவர் ஏற்கனவே இரண்டு அல்லது மூன்று பேரைத் தாக்கியுள்ளார்.

பரிசுத்த ஆவியை விரும்பும் இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து விசுவாசியுங்கள்! தேவனுக்கு மகிமை! [4]

கவனியுங்கள், நாம் நினைவில் கொள்வோம், அவரே நமது உடல்களையும் படைத்தார். நமது உடல்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டாமா? ஆமென். உங்கள் எண்ணங்களை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுங்கள், உங்கள் வாழ்க்கையை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுங்கள், உங்கள் விசுவாசத்தை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுங்கள், அவர் சொன்னதற்கு அந்த உடல் கீழ்ப்படிவதைப் பாருங்கள். நீங்கள் ஒரு குடிகாரராக இருந்து, குடிப்பதை உங்களால் விட முடியாவிட்டால், அந்த வாழ்க்கையை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுங்கள், பாருங்கள், நீங்கள் இனி குடிக்க மாட்டீர்கள். நீங்கள் புகைப்பிடிக்கும் பழக்கமுள்ளவராக இருந்து, அதை விட முயற்சி செய்தும் உங்களால் முடியவில்லை என்றால், அதை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுங்கள், என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள். அவர் அந்த உடலை வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்வார். ஆம், ஐயா. ஆனால் நீங்கள் அதை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் அவரை நம்ப வேண்டும். அவரே நமது உடல்களைப் படைத்தார்; அவையும் அவருடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகின்றன. அதை நம்புகிறீர்களா? நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்தால், நீங்கள் நம்பித்தான் ஆக வேண்டும். [5]

கர்த்தரின் சர்வவியாபகத்தன்மை நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதையும், உங்கள் எண்ணங்களையும் கூட அறிந்திருக்கிறது. ஒருமுறை நான் ஒரு தரிசனத்தில் இருந்தபோது, என் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்த ஒருவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன்; அதற்கு அவர், "பூமியில் உன் குரலைக் காட்டிலும் பரலோகத்தில் உன் எண்ணங்கள் உரக்க ஒலிக்கின்றன" என்று பதிலளித்தார். நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்பதை அவர் அறிவார். நீங்கள் இதைச் செய்கிறீர்கள், அதைச் செய்கிறீர்கள் என்று சொல்லலாம், ஆனால், உங்கள் இதயத்தின் ஆழத்தில், நீங்கள் வித்தியாசமாக நினைத்தால், நீங்கள் ஏதோ தவறு செய்கிறீர்கள். நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்களோ அப்படியே இருக்க வேண்டும், அதாவது இதயம். இதயத்தில் உள்ளதை வாய் பேச வேண்டும். புரிகிறதா? அதனால் தான் மக்கள் கர்த்தரின் பிரசன்னத்தை உணர்வதில்லை என்பதை நாம் காண்கிறோம். [6]

யோவான் 1:1 , 14 , "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது; அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது; அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது. அந்த வார்த்தை

மாம்சமாகி, நம்மோடே வாசம்பண்ணிற்று..." தேவன் மாம்சத்தில் நம்மோடே வாசம்பண்ணினார். அவரே அந்த வார்த்தையாக இருந்தார்.

ஒரு வார்த்தைக்கு முன் அது ஒரு எண்ணம், மேலும் ஒரு எண்ணம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். சரி. ஆகவே, கர்த்தரின் எண்ணங்கள் ஒரு வார்த்தையால் பேசப்படும்போது படைப்பாக மாறுகின்றன. அப்போதுதான் அவர் தம் எண்ணங்களை ஒரு எண்ணமாக உங்களுக்கு முன்வைக்கிறார், அது உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது; அதன் பிறகு, நீங்கள் அதைப் பேசும் வரை அது ஒரு எண்ணமாகவே இருக்கிறது.

அதனால்தான் மோசே ஜெபம் செய்ய வெளியே சென்றார் (அவரைச் சூழ்ந்திருந்த அந்த அக்கினி ஸ்தம்பத்தின் முன்), மேலும் அவர், "நீ போய், உன் கோலைக் கிழக்கு நோக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு, 'ஈக்களை வரவழை' என்று சொல்" என்றார். அங்கே ஈக்கள் இல்லை, ஆனாலும் அவன் போய் அந்தத் தடியை அங்கே பிடித்துக்கொண்டு, "ஈக்கள் உண்டாகட்டும்" என்றான். (யாத்திராகமம் 10). இன்னும் ஈக்கள் ஒன்றுகூட இல்லை. திரும்பிச் சென்றேன், ஆனால் அந்த வார்த்தை, தேவனுடைய எண்ணம் ஏற்கனவே உரைக்கப்பட்டுவிட்டது. அது ஒரு வார்த்தை, இப்போது அது நடந்தே ஆக வேண்டும்.

நீங்கள் இந்த மலையைப் பார்த்துச் சொன்னால்..." என்று சொன்னதை நீங்கள் கவனிக்கவில்லையா? (மாற்கு 11:23). நான் சொன்னால் அல்ல, நீங்களே இந்த மலையைப் பார்த்து, 'அகன்றுபோ' என்று சொல்லுங்கள்...

மோசேயின் காலத்தில், முதலில் பெரிய பச்சை ஈக்கள் ரீங்காரமிடத் தொடங்கின என்று நினைக்கிறேன். நாளடைவில், ஒரு கெஜத்திற்கு ஐந்து பவுண்டு எடை கொண்டவையாக அவை வளர்ந்தன. பார்த்தீர்களா? அவை எங்கிருந்து வந்தன? கர்த்தர்தான் அவற்றைப் படைத்தார். உங்களுக்குப் புரியவில்லையா?

கர்த்தர் நினைத்தால், இன்றிரவே கொசுக்களைக் கொண்டு இந்த உலகத்தை அழிக்க முடியும். ஏன், அவரால் நிலவு வரை கொசுக்களைக் குவித்து வைக்க முடியும். அவர் செய்யக்கூடிய ஒரே காரியம், "நிலவு வரை கொசுக்கள் பெருகட்டும்" என்று சொல்வது மட்டுமே. அவ்வளவுதான் விஷயம். எந்த இரசாயனமும் இல்லை, அவை வளர்ந்துகொண்டே, வளர்ந்துகொண்டே, வளர்ந்துகொண்டே இருக்கும். புரிகிறதா?

அவர் தாம் விரும்பியதைச் செய்ய வல்லவர். அவர் கர்த்தர், படைப்பாளர். அவர் செய்ய வேண்டிய ஒரே காரியம் அதைச் சொல்வது மட்டுமே. ஆம், அது சரிதான். அவர் படைப்பாளர். இப்போது, அவர் எவ்வளவு மகத்தானவர்

என்பதை நாம் உணரத் தொடங்கினால்... பார்த்தீர்களா? அவர் தாம் விரும்பியதைச் செய்கிறார். (சங்கீதம் 135:6). அவர் அங்கே அமர்ந்து மக்களைப் பார்க்கிறார், மேலும் இந்தச் சிறு ஆசிரியர்கள் கர்த்தர் இல்லை என்றெல்லாம் வாய்ச் சண்டை போடுகிறார்கள்... ஏன், இது மீண்டும் பாபேலில் நடந்தது போலவே இருக்கிறது. [7]

ஒரு பிரசவம் என்பது ஒரு கோரம், அது எங்கு நடந்தாலும் எனக்குக் கவலையில்லை. இந்தச் சொற்றொடரை மன்னிக்கவும், ஆனால் ஒரு பிரசவம் பன்றிக் கொட்டகையில் நடந்தாலும், அது ஒரு கோரம். அது மாட்டுத் தொழுவத்தில் நடந்தாலும், அது ஒரு கோரம். அது மருத்துவமனை அறையில் நடந்தாலும், அது ஒரு கோரம். அது பலிபீடத்தில் நடந்தாலும், அது ஒரு கோரம். அது உங்களை உங்கள் சொந்த சிந்தனையிலேயே அழுக வைத்துவிடும். அது உங்களிடம் உள்ள அனைத்தையும் தூக்கி எறிய வைக்கும்... ஒரு காலத்தில் நீங்கள் முழு மனதுடன் போற்றிப் பாதுகாத்த விஷயங்களைக்கூட, அந்தச் சின்னஞ்சிறு குழந்தை இன்னும் தட்டுவதற்காக நீங்கள் விட்டுக்கொடுப்பீர்கள். அது தெருமுனையில் உள்ள ஒரு மிஷன் பிரசவமாக இருந்தாலும் எனக்குக் கவலையில்லை.

இங்குள்ள நாங்கள் பெரிய விஷயங்களை நம்புகிறோம். அமெரிக்கர்களாகிய நாங்கள், பெரிய தொப்பிகளையும், பெரிய கார்களையும், பெரிய மதப்பிரிவுகளையும், எங்கள் கொள்கையிலும் மதப்பிரிவிலும் இன்னும் பலவற்றையும் விரும்புகிறோம். நாம் அவைவரும் பெரிய காரியங்களையே விரும்புகிறோம்; ஆனால் கடவுளோ சிறிய, அமைதியான குரல்களையே நாடுகிறார் (1 இராஜாக்கள் 19:9-16). [8]

இயேசு சொன்னார், “ஒருவன் தண்ணீராலும் ஆவியாலும் பிறவாதிருந்தால், அவன் ஒருபோதும் ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்.” (யோவான் 3:5). “என்னைப் பின்பற்ற விரும்புகிறவன், தன்னைத் தானே மறுக்கட்டும்.” தன் சொந்த உலக இன்பத்தையும் விட்டுவிட்டு, அனுதினமும் அவருடைய சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றுங்கள்.” (லூக்கா 9:23-24). சிலுவை மரணம் மற்றும் வேதனையின் சின்னம். “கிறிஸ்தவனாக இருக்க விரும்புகிறவன், அவன் தன் சொந்த எண்ணங்களைத் துறக்கட்டும். அவன் தன் கிரியைகளைத் துறக்கட்டும். அவன் எல்லாவற்றையும் துறந்து, தன்னைத் தானே மறுத்து, அந்தப் பரிசுத்த சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, அனுதினமும்

என்னைப் பின்பற்றட்டும் . எனக்குப் பின் வரப்போகிறவன் அதைச் செய்யட்டும்." என்று இயேசு கூறினார். [9]

காலம் காலமாக மனிதர்கள் அனைவரும் இதில் தடுமாறியிருக்கிறார்கள், அது மிகவும் எளிமையானது: இரத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் போதும். உங்களால் உங்களை மூடிக்கொள்ள முடியாது; கர்த்தரின் பாதுகாப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அதை எப்படிச் செய்வது என்று உங்களால் கற்றுக்கொள்ள முடியாது; அதைப் பற்றி கற்றுக்கொள்ள ஒன்றுமில்லை. தேவனே அதைச் செய்கிறார், அது... இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது! அது வாழ்க்கை மூலமாகவே நிகழ்கிறது; தேவனே நம்மைப் பாதுகாக்கிறார். உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது. நீங்கள் எவ்வளவுதான் முயன்றாலும், சபைகளில் சேர்வதாலும், விசுவாச அறிக்கைகளை ஏற்பதாலும், ஒரு சிறுத்தை தன் உடலில் உள்ள புள்ளிகளை நக்கிக் கழுவ முடியாதது போல, உங்களால் உங்களைப் பாவத்திலிருந்து சுத்தப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. இல்லை , ஐயா. அது எவ்வளவு அதிகமாக அவற்றை நக்குகிறதோ, அவ்வளவு பிரகாசமாக அவை மாறும். நீங்கள் உங்களுக்குள்ளும், உங்கள் சொந்த எண்ணங்களுக்கும் மரிக்க வேண்டும். விட்டுக்கொடுங்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் தமது பிரசன்னத்தாலும் தமது வல்லமையாலும் உங்களைப் பாதுகாக்கட்டும். அது கர்த்தரின் முடிவு. [10]

உயிரை உருவாக்க மரணம் தேவைப்படுகிறது. உங்கள் சொந்த சிந்தனைக்கு நீங்கள் மரிக்க வேண்டும். உங்கள் சொந்த இறையியலுக்கு நீங்கள் மரிக்க வேண்டும். உங்கள் சுயத்திற்கு, உங்கள் சொந்த மனித இயல்புகளுக்கு நீங்கள் மரிக்க வேண்டும். நீங்கள் மறுபிறவி எடுக்க வேண்டும், ஒரு புதிய ஜீவனாக, ஒரு புதிய படைப்பாக. (2 கொரிந்தியர் 5:17). நீங்கள் அப்படி ஆவதற்கு முன்... நீங்கள் ஒரே நேரத்தில் இரண்டாக இருக்க முடியாது; ஒன்றில் பிறப்பதற்காக நீங்கள் ஒன்றிற்கு மரிக்க வேண்டும். அது ஒரு குழப்பத்தைக் கொண்டுவருகிறது, மேலும் அது குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால் உங்களுக்குப் புதிய வாழ்வு கிடைத்துவிட்டது. அதனால் என்ன வித்தியாசம்? நீங்கள் அதைச் செய்தாக வேண்டும். [11]

வந்து பிறந்து போ! வந்து மரித்துப் போ! வந்து உனக்குள்ளும் உன் சொந்த எண்ணங்களிலும் அமுகிப் போ, கிறிஸ்து உள்ளே வரட்டும், ஒரு புதிய படைப்பாக மாறு. அதுதான் கருத்து (கலா. 6:14-16). [12]

இன்று, நாம் நம் முழு இருதயத்தோடும் தேவனை விசுவாசித்து, அவருடைய குமாரனாகிய கர்த்தர் இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டு, அவரில் வைத்த விசுவாசம் உண்மையானது என்று தேவன் அறிந்துகொள்ளும்போது, அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியானவரை மீண்டும் அனுப்பி, நம்முடைய மீட்பின் நான் வரை நம்மை முத்திரையிடுகிறார் (எபேசியர் 1:13-14; எபேசியர் 4:30). அது எல்லாவற்றிலும் இருந்த எல்லா பயத்தையும் நீக்கிவிடுகிறது. கிறிஸ்தவத்தில் எதிர்மறை எண்ணங்களுக்குச் சிறிதும் இடமில்லை. எல்லாம் இறந்த காலமே. அது ஏற்கெனவே முடிந்துவிட்டது.

குணமாக்குதல் என்பது ஒரு மனிதனால் செய்யக்கூடிய காரியமல்ல. அது தேவன் செய்த காரியம். பார்த்தீர்களா? அது ஒரு பூரணமான கிரியை. இரட்சிப்பு என்பது ஒரு மனிதனால் செய்யக்கூடிய காரியமோ, திருச்சபையால் செய்யக்கூடிய காரியமோ அல்ல. அது ஒரு பூரணமான கிரியை. வீழ்ச்சியின்போது கொண்டுவரப்பட்ட அனைத்தையும் கிறிஸ்து பூரணப்படுத்தி, கல்வாரி சிலுவையில் தம்முடைய பாவநிவாரண மரணத்தின் மூலமாகப் பதிலீடாகப் பாடுபட்டு, அதை மீட்டுக்கொண்டார் என்ற அந்தப் பூரணமான கிரியையின்மேல் நீங்கள் வைத்துள்ள விசுவாசமே அது (யோவான் 19:30; கொலோசெயர் 2:13-15). அவர் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டார், நம்மை நீதிமாண்களாக்குவதற்காக தேவன் மூன்றாம் நாளில் அவரை உயிர்த்தெழுப்பினார். (எபேசியர் 1:20-23).

இப்பொழுது, அவர் தேவனுடைய வலது பக்கத்தில் அமர்ந்து, நமது அறிக்கையின்மேல் பரிந்து பேசுவதைக் காண்கிறோம் (ரோமர் 8:34); அல்லது அதே வார்த்தை, "அறிக்கை" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் எவ்வளவுதான் ஜெபித்தாலும், எவ்வளவுதான் அழுதாலும், எவ்வளவுதான் வேதனைப்பட்டாலும், எவ்வளவு செய்தாலும், அது ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது. நீங்கள் முதலில் விசுவாசத்தினால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்பி, அறிக்கையிடும் வரை, தேவன் உங்களுக்காக ஒன்றும் செய்ய முடியாது (எபிரேயர் 4:14-16; எபிரேயர் 2:17-18).

நீங்கள் முதலில் செயல்பட்டால் மட்டுமே கர்த்தர் இப்போது செயல்பட முடியும், ஏனென்றால் அவர் ஒரு பிரதான ஆசாரியர், அவருடைய முடிக்கப்பட்ட வேலையில் உங்கள் விசுவாசத்தை நீங்கள் அறிக்கையிடுவதற்காக பரிந்து பேசுகிறார். அதில் யாரும் குறை காண முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. பார்த்தீர்களா? அதுதான் தெய்வீக குணப்படுத்துதலின் அடிப்படை. [13]

கர்த்தரின் நித்தியமான எண்ணங்கள்! நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன், "கர்த்தரின் எண்ணங்கள் நித்தியமானவையா?" இதை உங்களால் காண

முடிந்தால், நீங்கள் பல விஷயங்களைக் காண்பீர்கள். கர்த்தர் சாராம்சத்திலும் நடத்தையிலும் மாறாதவர். கர்த்தர் தமது திறன்களில் எல்லையற்றவர், எனவே கடவுளாகிய அவர் சர்வஞானியாக இருக்க வேண்டும். அவர் சர்வஞானியாக இருந்தால், அவர் இப்போது எதையும் கற்றுக்கொள்வதில்லை, தனக்குள்ளேயே ஆலோசனை செய்வதுமில்லை, எந்த நேரத்திலும் தமது அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதுமில்லை. அவரால் தமது அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள முடிந்தால், அவர் சர்வஞானி அல்ல. என்றாவது ஒருநாள் அவர் அவ்வாறு ஆவார் என்றுதான் நம்மால் கூற முடியும். ஆனால் அது வேதாகமத்திற்கு முரணானது.

அவர் எல்லாம் அறிந்தவர். அவர் எதைப் பற்றியும் ஒருபோதும் புதிய எண்ணம் கொண்டதில்லை, ஏனெனில் அவருடைய எண்ணங்கள் அனைத்தும் எப்போதுமே அவரிடம் இருந்து வந்தவை, இனியும் இருக்கும். மேலும் அவர் தேவனாக இருப்பதால், தொடக்கத்திலிருந்தே முடிவையும் அறிவார். ஆகையால், கர்த்தரின் எண்ணங்கள் நித்தியமானவை. அவை உண்மையானவை. அவை, ஒரு மனிதன் வரைந்த வரைபடத்தை ஒருநாள் பொருளாகவும் உருவமாகவும் மாற்றிவிடுவது போன்றதல்ல; மாறாக, அவை ஏற்கனவே உண்மையானவை, நித்தியமானவை, மேலும் கர்த்தரின் ஒரு பகுதியாகும்.

இது எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்று பாருங்கள். கர்த்தர் ஆதாம் குறித்த தமது எண்ணங்களை எப்போதுமே கொண்டிருந்தார். அவருடைய எண்ணங்களாலேயே ஆன ஆதாம், இன்னும் வெளிப்படுத்தப்படாமல் இருந்தான்.

சங்கீதம் 139:15-16 இதைப்பற்றி உங்களுக்கு ஒரு சிறு யோசனையைத் தரும்.

நான் இரகசியமாக உருவாக்கப்பட்டு, பூமியின் ஆழத்தில் விசித்திரமாக வடிவமைக்கப்பட்ட போது, என் சாரம் உமக்கு மறைவாக இருக்கவில்லை. நான் இன்னும் முழுமையடையாத நிலையில் இருந்தபோதே, உமது கண்கள் என் சாரத்தைக் கண்டன ; அவற்றுள் எதுவும் இல்லாதபோதே, தொடர்ந்து வடிவமைக்கப்பட்ட என் அவயவங்கள் யாவும் உமது புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன.

அது ஆதாமைப் பற்றி எழுதப்படவில்லை, ஆனால் அந்த எண்ணம் அவருடைய மனதில் இருந்தது என்பதையும், அந்த எண்ணம் நித்தியமானது மற்றும் அது வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது என்பதையும் அது உங்களுக்கு உணர்த்துகிறது. எனவே, ஆதாம் பூமியின் தூசியிலிருந்து

உருவாக்கப்பட்டு, அவனது ஆன்மீக இருப்பு கர்த்தரால் படைக்கப்பட்டபோது, ஆதாம் கர்த்தரின் எண்ணத்தின் வெளிப்பாடானான், மேலும் அந்த நித்திய எண்ணங்கள் இப்போது வெளிப்பட்டன.

பல நூற்றாண்டுகளாக நாம் பின்னோக்கிச் செல்லலாம். மோசே, எரேமியா, யோவான் ஸ்நானகன் போன்றோரை நாம் காண்கிறோம்; இவர்கள் ஒவ்வொருவரும், தத்தமது காலத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய நித்திய சிந்தனையாக இருந்தனர். பின்னர், நாம் வார்த்தையாகிய இயேசுவிடம் வருகிறோம். அவர் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பரிபூரணமான மற்றும் நிறைவான சிந்தனையாக இருந்தார், மேலும் அவர் வார்த்தை என்று அறியப்பட்டார். அவர் அப்படித்தான் இருக்கிறார், என்றென்றும் அப்படியே இருப்பார்.

இப்போது அது சொல்கிறது உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே, அவர் (இயேசு) மூலமாக நம்மைத் தெரிந்துகொண்டார் (எபேசியர் 1:3-4). அதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே, நாம் தேவனுடைய மனதிலும் எண்ணங்களிலும் அவருடன் இருந்தோம். அது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஓர் நித்தியத் தன்மையை அளிக்கிறது. அதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது.

ஆனால், தொடர்ந்து சொல்வதானால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இவர்கள், தகுந்த காலத்தில் மாம்சத்தில் வெளிப்படவிருந்த கர்த்தரின் நித்திய சிந்தனைகள் மட்டுமல்ல, இதே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மற்றொரு பெயராலும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ரோமர் 4:16 , “ஆதலால், அது கிருபையினால் உண்டாகும் பொருட்டு விசுவாசத்தினாலே உண்டாகிறது; அந்த வாக்குத்தத்தம் எல்லா சந்ததிக்கும் உறுதியாக இருக்கும்படிக்கு, அது நியாயப்பிரமாணத்திலுள்ளவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, நம் எல்லாருக்குமான பிதாவாகிய ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தினாலேயும் உண்டாகும்.”

ரோமர் 9:13, “எழுதியிருக்கிறபடியே, நான் யாக்கோபை நேசித்தேன், ஏசாவை வெறுத்தேன்.”

கலாத்தியர் 3:16, “இப்பொழுது ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும் வாக்குத்தத்தங்கள் பண்ணப்பட்டன. அவர் , ‘அநேக

சந்ததியினருடையதுபோல, மேலும் சந்ததிகளுக்கும்' என்று சொல்லாமல் , 'கிறிஸ்துவாகிய உன் சந்ததிக்கு' என்றே சொல்லியிருக்கிறார்."

கலாத்தியர் 3:29, "நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்கு உரியவர்களானால், வாக்குத்தத்தத்தின்படி ஆபிரகாமின் சந்ததியாரும் சுதந்தரவாளிகளுமாய் இருப்பீர்கள்."

ரோமர் 4:16-ன் படி , ஆபிரகாமின் சந்ததியினர் அனைவருக்கும் தேவன் ஒரு உறுதியான வாக்குறுதியை அளித்திருக்கிறார் என்பதை நாம் காண்கிறோம். பவுல், "ஆபிரகாம் நம் அனைவருக்கும் தந்தை" என்று கூறுவதால், தன்னையும் எல்லா விசுவாசிகளையும் அந்தப் பட்டத்தின் கீழ் வைக்கிறார். பின்னர் அவர் தனது வரையறையைச் சுருக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், அதை இறுதிப்படுத்துகிறார். ஏனெனில் கலாத்தியர் 3-ல், அவர் அந்தச் சந்ததியை (ஒருமை) இயேசுவுடன் அடையாளப்படுத்தி, "சந்ததியின் பிள்ளைகளை" வாக்குறுதியின் பிள்ளைகளாகக் கணக்கிட்டார். மேலும், வாக்குறுதி என்பது "தேர்ந்தெடுத்தல்" அல்லது "தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளுதல்" என்பதோடு தொடர்புடையது என்றும் குறிப்பிட்டார். நாம் இதுவரை கூறிவந்ததும் இதுவேதான். அரச சந்ததியைச் சேர்ந்த இவர்கள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள்; முன்குறிக்கப்பட்டவர்கள், தேவனால் முன்னரே அறியப்பட்டவர்கள், மேலும் தேவனுடைய சித்தத்திலும் அவருடைய எண்ணங்களிலும் இருந்தவர்கள்.

மிகவும் எளிமையான வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், கிறிஸ்துவின் மெய்யான மணவாட்டி நித்திய காலமாக தேவனுடைய மனதில் இருந்தான். நியமிக்கப்பட்ட, விதிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஒவ்வொன்றும் வெளிப்படும் வரை வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. ஒவ்வொரு அங்கமும் வெளிப்பட்டபோது, அது வெளிப்படுத்தப்பட்டு, சரீரத்தில் தனக்கான இடத்தைப் பிடித்தது. இவ்வாறு, இந்த மணவாட்டி, வார்த்தையின் உண்மையான வித்து மணவாட்டி ஆவான். அவள் பெயரால் பெண்பாலாக இருந்தாலும், அவள் " கிறிஸ்துவின் சரீரம் " என்றும் அழைக்கப்படுகிறாள் (1 கொரிந்தியர் 12:11-31). அவள் அவ்வாறு அழைக்கப்பட வேண்டும் என்பது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது, ஏனெனில் அவள் அவரில் முன்குறிக்கப்பட்டவள், அதே மூலத்திலிருந்து வந்தவள், அவருடன் நித்தியமானவள், மேலும் இப்போது பல அங்கங்களைக் கொண்ட சரீரத்தில் தேவனை வெளிப்படுத்துகிறாள் ; ஆனால் ஒரு காலத்தில் தேவன் ஒரே

அங்கத்தில், அதாவது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவில், வெளிப்பட்டார்.

இப்போது, நாம் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறோம். நித்தியமான லோகோஸ் (தேவன்) குமாரனில் வெளிப்பட்டது போலவும், தேவத்துவத்தின் எல்லா பரிபூரணமும் சரீரப்பிரகாரமாக இயேசுவுக்குள் வாசம்பண்ணியது போலவும் (கொலோ. 2:9), அந்த நித்தியமானவர் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட பிதாவாக இருந்து, அதன் மூலம் குமாரன் என்ற பட்டத்தைப் பெற்றது போலவும், நாமும் அவருடைய எண்ணங்களில் நித்தியமானவர்களாக, நம்முடைய முறைப்படி மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட, பல அங்கங்களைக் கொண்ட பேசப்பட்ட வார்த்தையின் வித்தாக ஆனோம்; இப்போது மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட அந்த நித்திய எண்ணங்களே தேவனுடைய குமாரர்கள், நாம் அவ்வாறு அழைக்கப்படுவதைப் போலவே. நாம் மறுபிறப்பினால் வித்தாக மாறவில்லை ; நாம் வித்தாக இருந்தோம், ஆகையால் மறுபிறப்பு அடைந்தோம், ஏனெனில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் மட்டுமே மறுபிறப்பு அடைய முடியும். நாம் வித்தாக இருந்ததினால்தான் நம்மால் உயிர்ப்பிக்க முடிந்தது. வித்து அல்லாதவற்றில் உயிர்ப்பிக்க எதுவும் இல்லை.

இதை கவனமாக மனதில் கொள்ளுங்கள். இப்போது அடுத்த கட்டத்திற்குச் செல்லுங்கள். மீட்பு என்றால் திரும்ப வாங்குதல். அது அசல் உரிமையாளரிடம் மீட்டெடுக்கிறது. தேவன், தமது மரணத்தின் மூலம் சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தால், தமக்குச் சொந்தமானவர்களைத் திரும்ப வாங்கினார். அவர் பேசப்பட்ட வார்த்தையின் வித்தாகிய மணவாட்டியைத் திரும்ப வாங்கினார். என் ஆடுகள் என் சத்தத்தைக் (வார்த்தையை) கேட்டு , என்னைப் பின்பற்றுகின்றன. (யோவான் 10:27). நீங்கள் எப்போதுமே ஒரு செம்மறியாடாகவே இருந்தீர்கள். நீங்கள் ஒருபோதும் பன்றியாகவோ அல்லது செம்மறியாடாக மாற்றப்பட்ட நாயாகவோ இருந்ததில்லை. அது சாத்தியமற்றது, ஏனெனில் ஒவ்வொரு வகை உயிரும் அதே வகையையே உருவாக்குகிறது, மேலும் இனத்தில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. நாம் தேவனுடைய சிந்தனைகளில் இருந்து, பின்னர் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டதால், அவருடைய சத்தத்தை (வார்த்தையை) நாம் கேட்கும் ஒரு நாள் வந்தாக வேண்டியிருந்தது; அந்த சத்தத்தைக் கேட்டு, நம்முடைய பிதா நம்மை அழைப்பதை உணர்ந்து, நாம் தேவனுடைய குமாரர்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. நாம் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு, ஊதாரி மகன் செய்ததுபோல, "என் பிதாவே, என்னைக் காப்பாற்றும். நான் உம்மிடம் திரும்புகிறேன்" என்று கதறினோம் . (லூக்கா 15:18-21).

ஒரு தேவகுமாரன், தான் ஒரு குமாரன் என்பதை உணர்வதற்கு நீண்ட காலம் ஆகலாம். மேலும், ஒரு உண்மையான தேவகுமாரன் வார்த்தையின் மூலமாக ஆவியானவரின் கூக்குரலைக் கேட்டவுடன், அவனும் தான் யார் என்பதை உணர்ந்து, மகா தீர்க்கதரிசியாகிய கமுகிடம் ஓடிச் சென்று , கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் பரலோக இடங்களில் அவருடன் என்றென்றும் வீற்றிருப்பான் (எபேசியர்2:6). [14]

நான் அங்கே அந்தப் பெரிய கண்ணாடிக்கு அப்பால் நின்றேன்... அங்கிருந்து நூற்று இருபது மில்லியன் ஆண்டுகால ஒளிவெளியைக் காணலாம். அவர்கள் அதை எடுத்த அந்தப் படத்தைப் பார்த்தபோது, நான் அந்த இடத்தில் என் கைகளை உயர்த்தி, "நீர் எவ்வளவு பெரியவர், நீர் எவ்வளவு பெரியவர்" என்று சொன்னேன். அந்தக் கிரகங்களில் ஒன்று திரும்புவதற்கு முன்பே (அல்லேலூயா), தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவில் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டார். இப்போது, நீர் எவ்வளவு பெரியவர். ஆம், ஐயா.

உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பு, கோள்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பு, சூரியன் தோன்றுவதற்கு முன்பு, சந்திரன் தோன்றுவதற்கு முன்பு, ஒளி தோன்றுவதற்கு முன்பு, எதுவுமே தோன்றுவதற்கு முன்பு, எல்லாம் தேவனாக இருந்தபோது, கர்த்தரும் அவருடைய எண்ணங்களும், கர்த்தரின் நித்திய எண்ணங்கள், நீங்கள் பூமியில் இருப்பீர்கள் என்பதையும், பாவம் இருக்கும் என்பதையும் அறிவதற்காக, முன்விதியாலும், முன்னறிவாலும் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தன.

யாரோ ஒருவர், "அப்படியானால், பாவம் ஏன் இருந்தது?" என்று கேட்டார். பாவம் ஒருபோதும் இருந்திருக்காவிட்டால், அவருடைய குணாதிசயங்கள் ஒருபோதும் ஒரு இரட்சகராக இருந்திருக்காது. அவர் ஒரு இரட்சகராக இருப்பதற்கு ஒரு பாவி இருந்தாக வேண்டியிருந்தது. அவர் ஒரு குணமாக்குபவராக இருப்பதற்கு ஒரு நோயாளி இருந்தாக வேண்டியிருந்தது. ஆமென். அதுதான் உண்மை. அது அப்படித்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். அதைக் கண்டவரும், முன்னரே தீர்மானித்தவரும் தேவனே. இந்தப் பந்தயத்தில் பிசாசுக்கு இடமே இல்லை . ஓ, அவன் சாலையோரத்தில் கிடக்கும் ஒரு அடிமரம் மட்டுமே; "அப்பா, பிதாவே" என்று கதறி அழும் பிள்ளைகளைத் தம்மிடம் கொண்டுவர கர்த்தர் அதைப் பயன்படுத்தினார். அந்த நாளில் தேவதூதர்கள் எப்படிப் பாடுவார்கள் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. நாம் மீட்பின் கதைகளைப் பாடும்போது, தேவதூதர்கள் தலை குனிவார்கள்; நாம் என்ன பேசுகிறோம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. நிச்சயமாக. அவர்கள் ஒருபோதும் தொலைந்து போனதில்லை ; அது என்னவென்று அவர்களுக்குத்

தெரியாது . ஒரு காலத்தில் பாவிக்களாகவும், நம்பிக்கையற்றவர்களாகவும், கடவுளிடமிருந்து அந்நியப்பட்டவர்களாகவும் இருந்த நாம், இப்போது எவ்வளவு நன்றாக உணர்கிறோம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. (எபேசியர் 2:11-17), இரக்கமின்றி, தேவன் இல்லாமல், சீர்கேடு நிறைந்த உலகில், மரித்து, பிசாசின் நரகத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தோம்; தேவன் தாழ்ந்து வந்து, நம்மைத் தூக்கி, மீட்டுக்கொண்டார்; இப்போது நாம் தேவதூதர்களுக்கு மேலாக இருக்கிறோம். [15]

ஆகவே, நான் மக்களுக்கு எப்போதும் சொல்லும் ஒரு சிறிய வாசகம் இதுதான்: வாழ்க்கையில் மூன்று காரியங்களைச் செய்யுங்கள். முதலாவது, சரியானதைச் செய்யுங்கள்; அது கடவுளுக்கு நீங்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமை. சரியாகச் சிந்தியுங்கள்; அது உங்களுக்கு நீங்களே ஆற்ற வேண்டிய கடமை; அப்படிச் செய்தால் நீங்கள் நிச்சயம் சரியான பாதையில் வருவீர்கள். அது முற்றிலும் சரி. நீங்கள் சரியானதைச் செய்யுங்கள், பிறகு சரியாகச் சிந்தியுங்கள். நீங்கள் சரியான பாதையில் செல்லும் வரை, உங்களால் தவறான பாதையில் செல்ல முடியாது (நீதிமொழிகள் 23:7). [16]

, எங்கள் பலவீனங்களை மன்னியும் . ஆண்டவரே, நாங்கள் தவறாக எதுவும் செய்ய எண்ணுவதில்லை, ஆனாலும் மாம்சத்தின்படி அனுதினமும் தவறுகள் செய்கிறோம் (யாக்கோபு 3:1-2). ஆகவே , கிறிஸ்துவுக்குள் உயிரோடு இருப்பதற்கு, நாம் நம்முடைய சொந்த எண்ணங்களுக்கு மரிக்க வேண்டும். எனவே, நம்மை நமக்கே மரித்தவர்களாகவும், அவரில் உயிரோடும் வைத்திருங்கள். நம்முடைய சீரீரங்கள் அவ்வாறு இருக்கவும், நம்முடைய ஆத்துமா அவருக்குக் கீழ்ப்படியவும் செய்வீராக, அதனால் நாம் போகும்போதும், வரும்போதும், அல்லது நாம் என்ன செய்தாலும், மக்கள் கிறிஸ்துவின் பிரதிபலிப்பைக் காண்பார்கள் . [17]

குறிப்பு:

- [1] “இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர்” (55-0806), பத்தி. E-19
- [2] “மக்கள் ஏன் இவ்வளவு அலைக்கழிக்கப்படுகிறார்கள்” (56-0101), பக். 17
- [3] “ஒரு முரண்பாடு” (65-0117), பத்தி. 74-75
- [4] “எளிமையில் தன்னை மறைத்துக் கொள்ளும் கர்த்தர்” (63-0412E), பத்தி. 347
- [5] “இயேசுவை சம்பவ இடத்திற்கு அழைத்தல்” (63-0804E), பத்தி. 43
- [6] “செல்வாக்கு” (63-1114), பத்தி. 107
- [7] “மூன்றாவது முத்திரை” (63-0320), பத்தி. 97-105
- [8] “எ டோர் இன் எ டோர்” (63-0223), பா. 184-185

- [9] “அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் படையெடுப்பு” (54-0509), பத்தி. 116
[10] “கூட்டங்களை நடத்துதல்” (60-0608), பத்தி. E-33
[11] “திரும்பிச் செல்லும் வழி” (62-1123), பத்தி. E-41
[12] “நிச்சயமற்ற ஒளி” (61-0429E), பத்தி. E-38
[13] “யெகோவா ஜிரே” (56-1209E), பத்தி. இ-18-19
[14] “ஸ்மிர்னியன் திருச்சபை காலம்”, CAB பத்தி. 149-150
[15] “கேள்விகள் மற்றும் பதில்கள்” (59-1223), பத்தி. 124-126
[16] “கதவுக்குள் கதவு” (60-0711), பத்தி 3
[17] “ஆரம்பத்தில் அப்படி இருக்கவில்லை” (62-0630B), பத்தி. E-72

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour,
compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார் மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும்.

தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும் வாசிப்புப் பொருட்களிலும் பரவும்.

[திர்க்கத்தரிசு நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“ பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editor:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald